

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 6437/2548

บริษัทไทยอีท เอ็กซ์เชนจ์ จำกัด (มหาชน) ลูกหนี้ผู้ร้อง ขอบริษัทบริหารสินทรัพย์ เอ็น เอฟ เอส จำกัดเจ้าหนี้
กฎหมายที่เกี่ยวข้อง พ.ร.บ.ล้มละลายฯ มาตรา 90/12, พ.ร.บ.ล้มละลาย พ.ศ. 2483 มาตรา 90/29,
พ.ร.บ.ล้มละลาย พ.ศ. 2483 มาตรา 90/12

ย่อ / หลักกฎหมาย

เจ้าหนี้ยื่นคำขอรับชำระหนี้ในการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ตามสัญญาปรับโครงสร้างหนี้มีข้อตกลงว่า ภายหลังทำสัญญาหากมีเหตุการณ์กรณีมีการไม่ชำระเงินตามสัญญาหรือกระบวนการพิจารณาคดีล้มละลายได้ถูกริเริ่มขึ้น หรือลูกหนี้ถูกตัดสินชี้ขาดว่ามีหนี้สินล้นพ้นตัวและไม่มีการประชุมเจ้าหนี้ผู้ให้กู้ตกลงชี้ขาดเป็นประการอื่นให้ถือว่าลูกหนี้ผิดนัดแล้ว และต้องชำระดอกเบี้ยค้างจ่ายที่คำนวณจากมูลหนี้เดิมก่อนทำสัญญาปรับโครงสร้างหนี้ เมื่อข้อเท็จจริงฟังได้ว่า ลูกหนี้ยื่นคำร้องขอฟื้นฟูกิจการโดยยอมรับว่ามีหนี้สินล้นพ้นตัว และต่อมาศาลได้มีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้แล้ว ลูกหนี้ไม่อาจชำระเงินตามสัญญาปรับโครงสร้างหนี้แก่เจ้าหนี้ได้อีกต่อไปเนื่องจากถูกจำกัดสิทธิในการชำระหนี้ตาม พ.ร.บ. ล้มละลายฯ มาตรา 90/12 (9) จึงเป็นกรณีที่ถือได้ว่าลูกหนี้ไม่ชำระเงินตามสัญญาปรับโครงสร้างหนี้ และถูกตัดสินชี้ขาดว่ามีหนี้สินล้นพ้นตัวแล้ว เมื่อไม่ปรากฏว่ามีการเรียกประชุมเจ้าหนี้ผู้ให้กู้ตกลงชี้ขาดเป็นประการอื่น ลูกหนี้จึงตกเป็นผู้ผิดนัดและต้องผูกพันปฏิบัติตามผลของสัญญาปรับโครงสร้างหนี้ โดยยังคงต้องรับผิดชำระหนี้ในส่วนของดอกเบี้ยค้างชำระตามคำขอรับชำระหนี้ของเจ้าหนี้ดังกล่าว

คำพิพากษา

คดีสืบเนื่องมาจากศาลล้มละลายกลางมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้เมื่อวันที่ 22 มกราคม 2544 และตั้งบริษัทไทยอีท รีไววัล จำกัด เป็นผู้ทำแผน ต่อมาศาลมีคำสั่งเห็นชอบด้วยแผนโดยมีผู้ทำแผนเป็นผู้บริหารแผน เจ้าหนี้ยื่นคำขอชำระหนี้ในการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ในมูลหนี้ตามสัญญาปรับโครงสร้างหนี้ รวมเป็นเงิน 107,588,463 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 18 ต่อปี ของต้นเงิน 75,315,949.72 บาท นับแต่วันถัดจากวันที่ศาลมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการจนกว่าจะชำระเสร็จ เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ได้ให้บรรดาเจ้าหนี้ ลูกหนี้ และผู้ทำแผนตรวจคำขอรับชำระหนี้ในการฟื้นฟูกิจการตาม พ.ร.บ. ล้มละลาย พ.ศ. 2483 มาตรา 90/29 แล้ว ผู้ทำแผนโต้แย้งคำขอรับชำระหนี้รายนี้ว่า การคิดคำนวณดอกเบี้ยใช้อัตราดอกเบี้ยไม่ถูกต้องและดอกเบี้ยจำนวน 30,303,981.33 บาท เป็นดอกเบี้ยค้างจ่ายที่คำนวณจากมูลหนี้เดิมก่อนที่จะสัญญาปรับโครงสร้างหนี้ซึ่งได้ปรับลดแล้ว เมื่อทำสัญญาปรับโครงสร้างหนี้ดอกเบี้ยจำนวนดังกล่าวลูกหนี้จึงไม่ต้องรับผิดชอบเจ้าหนี้ เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์สอบสวนแล้วมีคำสั่งส่งอนุญาตให้เจ้าหนี้ได้รับชำระหนี้เฉพาะต้นเงิน 75,315,949.72 บาท และดอกเบี้ยตามสัญญาปรับโครงสร้างหนี้ค้างชำระตั้งแต่วันที่ 1 ธันวาคม 2543 ถึงวันที่ 22 มกราคม 2544 ดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 13.08 ต่อปี เป็นเงิน 1,430,466.55 บาท รวมเป็นเงิน 76,746,412.27 บาท (ที่ถูก 76,746,416.27 บาท) พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 18 ต่อปี ของต้นเงิน 75,315,949.72 บาท นับแต่วันถัดจากวันที่ศาลมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการจนกว่าจะได้รับชำระเสร็จจากลูกหนี้ เจ้าหนี้ยื่นคำร้องคัดค้านขอให้ศาลมีคำสั่งแก้ไขคำสั่งของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์โดยให้เจ้าหนี้ได้รับชำระหนี้ค่าดอกเบี้ยที่ค้างชำระก่อน

ปรับโครงสร้างหนี้จำนวน 30,303,981.33 บาท เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ยื่นคำคัดค้านว่า คำสั่งของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ชอบแล้ว ศาลล้มละลายกลางมีคำสั่งยืนตามคำสั่งของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ ค่าฤชาธรรมเนียมให้เป็นพับ เจ้าหนี้อุทธรณ์ต่อศาลฎีกา ศาลฎีกาแผนกคดีล้มละลายวินิจฉัยว่า ข้อเท็จจริงเบื้องต้นรับฟังได้ว่า เมื่อวันที่ 23 มีนาคม 2543 เจ้าหนี้กับลูกหนี้ทำสัญญาปรับโครงสร้างหนี้ เจ้าหนี้ยื่นคำขอรับชำระหนี้ตามสัญญาปรับโครงสร้างหนี้ในการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้เป็นมูลหนี้ในวงเงินที่ 1 (TRANCHE A) คือต้นเงิน 75,315,949.72 บาท ดอกเบี้ยค้างชำระตามสัญญาปรับโครงสร้างหนี้ 1,430,466.55 บาท และดอกเบี้ยค้างชำระในมูลหนี้เดิม 30,303,981.33 บาท ปัญหาต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของเจ้าหนี้มีว่า เจ้าหนี้มีสิทธิได้รับชำระค่าดอกเบี้ยค้างชำระในมูลหนี้เดิม 30,303,981.33 บาท หรือไม่ เห็นว่า ตามสัญญาปรับโครงสร้างหนี้ว่าด้วยกรณีที่มีการผิดนัดและผลของการผิดนัดมีข้อตกลงว่า ภายหลังทำสัญญาหากมีเหตุการณ์กรณีมีการไม่ชำระเงินตามสัญญา หรือกระบวนการพิจารณาคดีล้มละลายได้ถูกริเริ่มขึ้น หรือมีการแสวงหาคำสั่งสำหรับการล้มละลาย? และภายใน 30 วัน นับตั้งแต่ผู้กู้ (ลูกหนี้) เริ่มตระหนักถึงสิ่งดังกล่าว ผู้กู้ (ลูกหนี้) มิได้แสดงให้เห็นจนเป็นที่พอใจของเสียงส่วนใหญ่โดยแจ้งชัดของเจ้าหนี้ผู้ให้กู้ว่าสิ่งดังกล่าวสามารถแก้ไขได้โดยใช้ค่าใช้จ่ายตามสมควร หรือลูกหนี้ถูกตัดสินชี้ขาดว่ามีหนี้สินล้นพ้นตัว และไม่มีการประชุมเจ้าหนี้ผู้ให้กู้ออกมาชี้ขาดเป็นประการอื่น ให้ถือว่าลูกหนี้ผิดนัดแล้ว เมื่อข้อเท็จจริงฟังได้ว่า หลังทำสัญญาปรับโครงสร้างหนี้เมื่อวันที่ 23 มีนาคม 2543 ลูกหนี้ได้ยื่นคำร้องขอต่อศาลล้มละลายกลางให้มีการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้โดยยอมรับในคำร้องขอแล้วว่า ลูกหนี้มีหนี้สินล้นพ้นตัว และศาลล้มละลายกลางได้มีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้เมื่อวันที่ 22 มกราคม 2544 โดยลูกหนี้ไม่อาจชำระเงินให้แก่เจ้าหนี้ตามสัญญาปรับโครงสร้างหนี้ได้อีกต่อไป เนื่องจากถูกจำกัดสิทธิในการชำระหนี้ตาม พ.ร.บ. ล้มละลาย พ.ศ. 2483 มาตรา 90/12 (9) จึงเป็นกรณีที่ถือว่าลูกหนี้ไม่ชำระเงินตามสัญญาปรับโครงสร้างหนี้ และลูกหนี้ถูกตัดสินชี้ขาดว่ามีหนี้สินล้นพ้นตัวตามสัญญาปรับโครงสร้างหนี้แล้ว ลูกหนี้จึงตกเป็นผู้ผิดนัดและเมื่อไม่ปรากฏว่ามี การเรียกประชุมเจ้าหนี้ผู้ให้กู้ออกมาชี้ขาดเป็นประการอื่น ลูกหนี้จึงต้องผูกพันปฏิบัติตามผลสัญญาปรับโครงสร้างหนี้ โดยยังคงต้องรับผิดชำระหนี้ในส่วนดอกเบี้ยค้างชำระตามมูลหนี้เดิมอีกจำนวน 30,303,981.33 บาท ที่เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์และศาลล้มละลายกลางไม่อนุญาตให้เจ้าหนี้ได้รับชำระหนี้ดอกเบี้ยค้างชำระตามมูลหนี้เดิందังกล่าวจึงไม่ต้องด้วยความเห็นของศาลฎีกา อุทธรณ์ของเจ้าหนี้ฟังขึ้น พิพากษาแก้เป็นว่า อนุญาตให้เจ้าหนี้ได้รับชำระหนี้ดอกเบี้ยค้างชำระตามมูลหนี้เดิมอีกจำนวน 30,303,981.33 บาท นอกจากที่แก้ให้เป็นไปตามคำสั่งของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ ค่าฤชาธรรมเนียมชั้นนี้ให้เป็นพับ.

องค์คณะ

บรรหาร มุลทวี · สมชาย พงษธา · สุวัฒน์ บุญยุบล

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/6437/2548>